

Дъшевно съмъ радъ, че съмъ у васъ; гаѣдамъ,
че и вамъ е драго. Благо начало! Какъ ще е
Христово и за напрѣдъ да въхмы тъй расположе-
ни, както сега въ начало; какъ ще е Христово,
ако да ви са вънжги радвали, и вътъ вънж-
ги ма посрѣщали съ радо сърдце! О, тогавъ и
Богъ отъ височината на престола Си ви гаѣ-
далъ на насъ радостно.

Но, азъ са боїж, боїж са за васъ и за се-
бе си, боїж са, да не ви взамното наше добро
расположеніе по врѣме да охладѣй междъ ны, да
са не измѣни. Твърдѣ често са слъчка, дѣто
нѣкои си отъ пърео единъ дрѣгъ са обичатъ, а
послѣ като са по опознали по отъ близо, исти-
ватъ имъ сърдцата, охладяватъ дрѣжбата си. И
за тъй азъ са боїж, да съ не слъчи това и съ насъ.
Втози слъчай азъ са боїж отъ най стария врагъ
на нашето спасеніе — Діавола. Тозъ зловенъ дъхъ,
като токо развере че нѣйдѣ хората са добре ра-
сположени единъ къмъ дрѣгъ, тозъ часъ земя
всакакъ да са старае да посеи междъ имъ вражда.
Той вънжги обича да смътава хората съ не съ-
гласіемъ, за да дохожда по лѣсно, като ги лови
въ трѣжата си; а особно тозъ лѣкакъ дъхъ
всакакъ са старае да скарва пастира съ стадото
мъ. За неговото зло сърдце е тържество, кога-
то неговытѣ словесны окци го не обичатъ, за-
щото той тѣхъ си ги има готови, тогавъ отъ
всичко най лесно мъ е да ги похитава (граби).
Като представямъ сега тъй, азъ са боїж за се-